Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nakon što se podigne trpeza, govorio je: "Elhamdu lillahi hamden kesiren tajjiben mubareken fihi, gajre mekfijjin ve la muveddein, ve la mustagnen 'anhu rabbena - Hvala Allahu zahvalom velikom, savršenom, blagoslovljenom, Onome Koji je dovoljan svakom robu i bez Kog se ne može, Koga ne možemo ostaviti i o Kome ne možemo neovisni biti, Gospodaru naš."

Od Ebu Umamea, radijallahu 'anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nakon što se podigne trpeza, govorio: "Elhamdu lillahi hamden kesiren tajjiben mubareken fihi, gajre mekfijjin ve la muveddein, ve la mustagnen 'anhu rabbena - Hvala Allahu zahvalom velikom, savršenom, blagoslovljenom, Onome Koji je dovoljan svakom robu i bez Kog se ne može, Koga ne možemo ostaviti i o Kome ne možemo neovisni biti, Gospodaru naš."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Značenje hadisa je da Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podučavao ashabe sunnetu riječima i djelima. Od zikrova koji su nam prenešeni od njega nakon završetka jela jeste da bi: "Nakon što se podigne trpeza", odnosno nakon što završi sa jelom, i krene da podigne posudu iz koje je jeo, rekao bi: "Elhamdulillah - Hvala Allahu", što znači da istinska zahvala i pohvala pripada Allahu, subhanehu ve teala, i nikom drugom osim Njemu. "Hamden kesiren - velikom (mnogom) zahvalom", odnosno mnogom hvalom koja dolikuje Njegovoj uzvišenosti, savršenosti i ljepoti. Ova velika zahvala se izražava zbog neizmjernih blagodati, kao što kaže Uzvišeni: "Ako vi budete brojali Allahove blagodati, nećete ih nabrojati". "Tajjiben - lijepom zahvalom", odnosno, iskenom zahvalom u kojoj nema licemjerstva. "Mubareken - blagoslovljenom zahvalom", odnosno, onom koja se prima a ne odbija, jer je značenje breketa hajr (dobro), a djelo koje se odbija (ne prihvata se) nema dobra. "Gajr mekfijjin - Onome Koji je dovoljan svakom robu a bez Kog se ne može", odnosno: zahvaljujemo Mu, azze ve dželle, zbog toga što je On dovoljan Svome robu, a On je neovisan o bilo kome i nije potreban nikoga. "Ve la muveddein - Koga ne možemo ostaviti", odnosno zahvaljujemo Mu, azze ve dželle, jer je On Onaj Koga nikad ne ostavljamo (ne napuštamo, niti se okrećemo od Njega), zbog toga što smo u stalnoj potrebi za našim Gospodarom.